

Nyckelorden för att förstå det mediala kriget mot Kuba

Manipulatorerna vill att kubanerna ska fortsätta att stirra på skuggorna som de projicerar på väggen: skuggor av våld, kaos och hopplöshet

Medan världens blickar riktas mot andra konflikter har Kuba blivit skådeplatsen för en kommunikationsoffensiv utan motstycke. Observera att vi inte talar om en invasion i stil med förra seklet; detta är mer subtilt, och kanske därför farligare. Det är ett krig utformat för att styra uppfattningar, så tvivel, fabricera verkligheter.

I grund och botten tillämpas tre tekniker med kirurgisk precision mot ön: **framing** (inramning), **agenda setting** (agendasättning) och **gaslighting** (så tvivel) ? med målet att kontaminera världsupinionen, men också ? och detta är avgörande ? att försöka bryta ned det kubanska folkets motstånd inifrån.

Låt oss sätta detta i sitt sammanhang. I slutet av januari 2026 utfärdade USAs regering ett presidentdekret där man förklarade att Kuba utgjorde ett ?ovanligt och extraordinärt hot?.

Med anledning av detta inleddes mellan den 1 och den 15 februari en våldsamt digital kampanj fylld av uppmaningar till våld och civil olydnad. Enligt Cubadebates medieobservatorium väckte operationen stor uppmärksamhet, men lyckades inte mobilisera någon verklig rörelse inom landet.

Låt oss analysera hur dessa tre tekniker fungerar. George Lakoffs teori om *framing* säger att den som sätter ramen vinner debatten. I den aktuella offensiven mot Kuba är denna inramning tydlig och följer en medveten strategi.

Internationellt sett är presidentdekretet inte en enkel administrativ åtgärd. Det är i sig en stor **framing**-operation. Genom att beteckna Kuba som ett ?ovanligt och extraordinärt hot? och koppla landet till Hamas, Hizbollah, Kina och Ryssland aktiveras en mental ram som redan finns i den västerländska föreställningsvärlden. Den om ?ondskans axel?, ?terrorhotet?, ?geopolitiska faran?.

Som The Black Alliance for Peace helt riktigt påpekar, ?är denna retorik densamma som de avhumaniserande narrativ som använts mot Venezuela och Iran?. Och den har ett mycket konkret syfte: ?att skapa samtycke till aggression genom att framställa Kuba som en ondskefull aktör?.

Framing fungerar, den diskuterar inte konkreta fakta, den går inte in i debatt om Kubas oberoende utrikespolitik eller dess internationalistiska solidaritet. Vad den gör är att placera allt i en större, mer lättmält berättelse: den om ?kriget mot terrorismen?.

och ?inringningen av Kina?.

På det inhemska planet syftar framställningen till att förankra idén att lösningen på de ekonomiska och sociala problemen inte ligger i kollektiva ansträngningar och motstånd, utan i ett våldsamt sammanbrott och en utländsk intervention för att åstadkomma ett ?regimskifte?.

Den kubanska verkligheten framställs som en återvändsgränd från vilken man endast kan fly genom kollaps, vilket förnekar de många formerna av dagligt motstånd, principerna, de revolutionära institutionerna och den gemenskapsorganisation som håller nationen vid liv.

Platons grottlitelse. Ill. 4edges. CC BY-SA 4.0

Bestämma vad man talar om (och vad man inte talar om)

McCombs och Shaws teori om **agendasättning** påminner oss om att medierna inte talar om för oss **hur**] vi ska tänka, utan **vad**] vi ska tänka **på**]. Hittills under 2026 har vi sett ett tydligt försök att påtvinga oss en agenda som fokuserar debatten på sammanbrott, våld och kaos.

Rapporten från Cubadebates observatorium dokumenterar hur de analyserade kampanjerna försöker skapa en känsla av att ett sammanbrott är nära förestående. Strategin är klassisk: att upprepade gånger hävda att ?Kuba brinner?, att ?folket reser sig?, att ?slutet är nära?.

Genom att förstärka dessa budskap lyckas bolagsmedia och sociala medier få den globala offentliga agendan om Kuba att handla om just detta: instabilitet, kris, den förestående sociala explosionen.

Men ? och här finns en viktig nyans ? rapporten drar själv slutsatsen att ingen av dessa uppmaningar har kunnat omsättas i en verklig mobilisering inom landet, trots allt brus.

Klyftan mellan mediernas agenda och den materiella verkligheten är avslöjande. Den är beviset på att denna teknik misslyckats med att mobilisera. Men, märk väl: dock inte med att förgifta.

Faktum är att Observatoriet talar om en ?medial återkopplingsloop? som fungerar så här: man utformar ett innehåll som är lätt att anmäla, tillräckligt provocerande för att myndigheterna eller media ska återge det; och när de återger det ger de det legitimitet och algoritmisk räckvidd.

På så sätt blir en marginell publikation, skapad i en digital grotta, en offentlig angelägenhet. Agendan förvrängs. Till slut talar vi om det de vill, inte om vad som verkligen händer.

Att få kubanerna att tvivla på sin egen verklighet

Vi har nu kommit till den mest perversa av de tre: **gaslighting**]. Denna teknik verkar inte på ytan, utan på ett djupt psykologiskt plan. Målet är inte att övertyga, utan att få offret att tvivla på sina egna uppfattningar.

I den rådande situationen på Kuba yttrar sig denna manipulation på subtila men förödande sätt. Eftersom den kognitiva krigföringen inte alltid syftar till att framkalla en omedelbar explosion, är dess mål mer grundläggande: **att så tvivel**. Att framkalla kollektiv ångest.

...men verkligheten finns fortfarande där ute, upplyst av solen..

Att bereda marken för narrativ som senare legitimerar diplomatiska påtryckningar eller externa ingripanden. Denna ?erosion av förtroendet? utgör kärnan i *gaslighting*.

Kubanerna står inför verkliga ekonomiska svårigheter, ett resultat av det ekonomiska kriget, och utsätts samtidigt för en lavin av budskap som säger: ?Din regering ljugar för dig?. ?Revolutionen har misslyckats?. ?Allt är värre än du tror?. Han börjar undra: ?Kan det vara så att det jag upplever inte är verkligt? Kan det vara så att de döljer sanningen för mig??

Så fungerar denna mekanism för kollektiv manipulation genom att förneka legitimiteten i de gemensamma erfarenheterna. I grund och botten får människor höra att det de känner och upplever inte är sant, att de har fel, att de borde tänka på ett annat sätt.

Platons grottliknelse får här en dimension som är både tragisk och hoppfull. Manipulatorerna vill att vi kubaner ska fortsätta titta på skuggorna de projicerar på väggen: skuggor av våld, kaos och hopplöshet.

Men verkligheten ? den i kvarteret, i gemenskapen, i det dagliga motståndet ? finns fortfarande där ute, upplyst av solen. Ingen manipulationskampanj kan besegra Kuba, dess historia eller dess folk.

Raúl Antonio Capote, Granma 260330 / cv

Más allá del ruido digital: claves para entender la guerra contra Cuba

HÄV BLOCKADEN AV KUBA!

Gå med i solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap

(150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidra till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

Pg 23 57 15 ? 0 eller Swish 123 182 37 72